

Царь Егин

Хор

ТЕАТРАЛЬНИЙ МУЗЕЙ
ПРИ И. С. „БЕРЕЗИЛЬ“
Вст. № _____

Молодые театры

ТЕАТРАЛЬНИЙ МУЗЕЙ
ПРИ И. С. „БЕРЕЗИЛЬ“
Вст. № _____

В. Чистяковой

О зевса милозвучна мово
 Що з позомогенит каром
 Ніжна, в Тебди прикраса ся
 Скажи, що ти віщуєш нам?
 Кохоне серце, дрого привіт
 Мене проймай. О Неане,
 Деякі святий лікарю свідий!
 Перед тобою турми ірки
 І прох, що зараз чужині
 Чи по якимь часі відмокиш?
 Скажи мені, бошме драмо,
 Дитя надії золоті!
 Тебе зчу кершю, Зевса гоню,
 Безсмерткая, Атеню і враз
 Аніткучку землі сївай.
 Твого сейрицю Артемідю,
 Що на бимкодрому пресолі
 На ринку кружолому сидить;
 Троши і тебе Валкоєбровний греде!
 Дивись ти прїйуч, що від смертї
 Молоді боронїш! Туче камінь,
 Як пугі паудні неслиш
 На город наш, ви відвернїш
 Поцар замага добродїшво.
 Терїї дїтї, приїдїте і темер.
 О мле! Тодї незлікнї
 Наєїш нас! Вїль мад чоруч
 Тїкому дошмогади
 Тїкому відвацнобуди
 Що нас від мла боронїш

дуреу
 Погониш вперед
 вша тучею се
 то нам Рїтїю та ружку
 каму
 перзад
 Ви вперїдї
 Окупаєш нас, пом
 до
 ружку коцал несе
 Вїфанї ружавї
 мочина
 з р

54

тилого вам нагаде - му в гешдв е нагаден.

На палив бидуча зрече сеи доми

Отане, твїи глукотуи проклїи - рух до кару.

Всѣ що скажу: не я його убил,

Ати вказаѣ не велїто вбїи. Феб, повелїте

Ужо нам приєднав сеї вироц, мурїв ди

Вказаѣ і того, кто зродив се дімо

Сказеши тїе, кого сказаѣ не тои?

Уже зрече б я сказаѣ, що я мїркую

Хот ди ще и дретз не. вон и ся мовидѣ

Мїркую наке, що царевн бреду

Всвбидїкїи найблїзїиї і Терезїи

Его смїавїи, сморна бї найлїтїи

Про се дізнатїи

дївуютє мїи що же и тїтї неша

А прої вїєтї, знаѣ, нїєтї, замєркїи

Дже се вїдї вачкїи конїе слово

Мовїав, якїв ево прохотїи вбїи

Тя се губ, та деце вїзїмєтї свїдкїв?

Ну, сїи мїи крїтїа в нїи сїрату мїишїавє

Тїо як мїи вчїєтїи проклїи не велїтїи

Утїо діла не боявє, тїи не зїякавє сеїв

Тїа є тїакїи, що вїсїдїтїи вїо!

Всѣ бочєсє вчїє вїщїка вєдурє!

Се адїнокїи головїк, в кїфїїи 1979 о тїої

Дїєлїи же правдїа! - тїєлїа тїїи.

Тїо не вїдїтїи нам - вїєлїкїи

Тїо сїодїи є не вчїє вїщїкїи вєдурє

Тїєтїи нам 9 о голїи - нагад

Злиі замисли неси.

Тяк з якої бреші моту

Лабдакіда смерті в меду

Но згину, не добувши

Певних доказів стких?

Зеве, спомени певне знаєш.

Тяб ві скрутки гіл мотокит;

Тя чи знає сліпи від мене

Все ті земний ворогості?

В світі мудрість в на мудрість,

А що дурний? по бігнеть.

Ні, ніколи на згіна розвертаєш.

Я не кину сю вину

Тяк зеве, певне слово.

Не розсія тільки страши.

Не вонув дівил чаньдого окриди?

Ні чаньдо га

Не з розшиччани ченс вивчалаб ітани

Лини з шіву видухе

через мою нігмову?

Царь так мовив

А на який нігжаві в не знаю

На мене кинув уя нешаву він?

Не знаю. Царьотих гіл судить не шешо.

Тя ось і сам з намага він виводає.

Та! — ваво — чаново на згіна

ос ті моту. — Вперез пошривісавивелс

завелелс — вавсіе пошривісавивелс

у гаврилу - акцист.
 посылка в гонимых - колхозные з/б оштраф
 3 рубли в день в гонимых
 13 рубли в день
 друг встал
 Мне за тобой з/б оштраф
 На в/б оштраф - вперед
 Ты же знаешь, что я не могу
 Ты же знаешь, что я не могу
 Ты же знаешь, что я не могу

Вот горе любовь царю! Срежущит ли нас ни - Марково
 Знаешь, что на все ринась шведко, шведко - шведко
 Твой шведко внаде
 Ты же знаешь, что я не могу
 Ты же знаешь, что я не могу

Не люблю те что ты один повороти
 Спокой, парово! Вь в сам как из гашу
 Покаже иде. Враз в твою шарку сто
 Расслабимь, что видукса ми те все
 Ты же знаешь, что я не могу
 Ты же знаешь, что я не могу

Звансай на мне на следя отсет
 Посылка царю, земная благая
 Розумно знае се г/во! (в/б оштраф)

Но ховому радимь
 Не зневажай - крок вперед
 Да! Безумием не будав в/б оштраф
 Твай забочил ся кидзбото с/рашкно
 Твай те роздумав ти твоо оштраф?

Роздумав - казая крок
 Ну скажи, что те роздумав?
 Не звансай царю и в/б оштраф
 Нигосринь на кувил, что так закилвса,
 что б я зид ти в/б оштраф

На на Темис Кидеусь, ...
 Тершомо з боил Олименту!
 Най бои мене забудуь, м.
 Най би дружи мив покискуь
 Най пропаду в горю я
 Ак се чумака з м/во!

55
 казая в часам
 Ты же знаешь, что я не могу
 Ты же знаешь, что я не могу
 Ты же знаешь, что я не могу
 Ты же знаешь, что я не могу

Ты же знаешь, что я не могу
 Ты же знаешь, что я не могу

Бога, щоб гордо в бою
Нам не давав;

Тя не відступимо нікому
Згідно кунської власті
Вірних, можуть боїв.

разроздане...
вироздане

Тя що гордоючи зорки в тому саму напружену поє
Словом, чи вникати
Кружену

Лихо кує,

Що не трахавтись а до тебе віри

Правди пред віної;

Що свідит образів а крот до Віри і одвержені отири
до уявля

Не поважа

У що не праведно обидиши до фусів

Зорамиса - нокис
силь обидиши до мурів
і нікому - ні до чого

Знеску шукать

Злочин поганіи - види вісигунави

Кого не мекат

Що у засмітленю ще насаж

Св'яте знавчаря

Як ще би миі такий швабам до уявля вісигунави
насаж

Занамляемий

Вид боусого гіву

Стрїли утєкри?

А як такому вісигунави до фактив

Цейтв буде а слава

То щоє побожені нам ісі в шереми

тануї водит?

Тільки не піду на працу

фаманюк на шереми

Де св'яте моно землі

Ані до Абського краю, крот

Ні до Олімпійі гриму, крот

Ак на безбожені не владє, крот

Ганьба принади на сїтрашїна нає

То опрає вісигунави - з крот до локати

кто хотїмий - ще крот
оже - крот насаж
нагаї - нокис

скажи ми, де сам вин?

Се диме во, а сам вин дома, друже,

А чинка се - ево потомкив мами

Се видетице три карте

Здраве, що се твои сами надух из носев

Котрого вие вперед каже ти бакуе

Тна краче вие твои Шокача скаже

Ах е ч мене више кутине

Удери чре, то ти че не буди залдра

Три новни мислени, танкама и сивома

Тнебе, о Китеpoke, вештати?

Тнебе, Селитнови најблизни, бапоку,

Коричеба и нестуре пурии моо.

Царя Едина? О макавиу Грече,

Благослови мене на замир сей!

Тна котраче з дивлај безсмортити

О дуря тебе врадина?

Чи ирсокии вандривник Пан

Обишава ии слобовно?

Чи була вона надруча

Греча, що котров радю

В полотинах всир ирскит?

Чи Килети, владник Термесе,

Або Бакрос, бог великии,

Шо по ир вершикат чинье,

Виниокув тебе з адкото

З левокии Килито, з котримши Воидо

каго едбути царотувазе?

а ще наведу мисл - догори - до горняк а ма
перши отогори
до та у гор дучо стимно - на селце

Уго за мим давно шукав мо
се вин! О так. Вин дуб ^{ли конути} ; ^{насадо} 2 ^{кряки}

Наеук Лайоца и виролик над усиме.
^{и овои мурца - мурки неки до јуна} ^{Уи збогаше - крок до селце}
^{и давно дучо - мурца} ^{ма са чо - ноти} ^{до камени но до мур}
^{Овои мурца - акр. мур} ^{а агаи мурца - крок до селце} ^{кама фио нот - до селце}
^{убо замисли - вбав као} ^{не саица - крок до селце} ^{ноти до селце}

Торе вац, горе шодески поколик!
Поки гиви, ви мов тикв на марта ^{Уи збогаше - крок до селце}

Тоо гуре дуба кому биле мее гурџ ^{Уи збогаше - крок до селце}
Ак ками сам себе гур урешивши ^{Уи збогаше - крок до селце}

У з пиме гурми уреша
Бареги долю тивою, ^{Уи збогаше - крок до селце}

Бареги горе тивою, ^{Уи збогаше - крок до селце}
Бигкии вгине, менер ^{Уи збогаше - крок до селце}

Не казову вуре урешивши кирго.
Час вевигорий видкрив мимовои

Керу гуре подруце, ^{Уи збогаше - крок до селце}
Вивив - мајери з сираи ^{Уи збогаше - крок до селце}

Торе, Лайоца гурмо!
Угоб а никои тиве ^{Уи збогаше - крок до селце}

Угоб а никои не баре ^{Уи збогаше - крок до селце}
Наи етом болм ^{Уи збогаше - крок до селце}

Вуре а те чо гур зневи,
Тнаке сираише, ^{Уи збогаше - крок до селце}

Т дубе не моче. ^{Уи збогаше - крок до селце}
Догаји мочим? ^{Уи збогаше - крок до селце}

Покажи боческа краса комержа
Неуасно гурма! ^{Уи збогаше - крок до селце}

Ак мур вила вна ^{Уи збогаше - крок до селце}
Аки мим е ге мта, ^{Уи збогаше - крок до селце}

Чити хор менер неуасни ^{Уи збогаше - крок до селце}
вху виграду в своиму ^{Уи збогаше - крок до селце}

Умом до дуґа деф арґуа — ментор
своєюм вищій — ментор
У — басен
арґу рґуа — ментор арґуа
ментор

Бо горю нам — софран
спав смерт — ментор
У — басен

о, бра, боненко

кавґа арґу — ментор арґу

наймогутіше воґа — ментор арґу

Кресо Денекенка — ментор арґу

Кресо каґа арґу — ментор арґу

ТЕАТРАЛЬНИЙ
ПРИ М. П. „БЕРЕЗІЛЬ“
Вст. №

Державна музе
театра
Кни. № 1593
Інв. № 9151
2. VIII. 1968р.